

JÓGVAN SKORHEIM
BORGARSTJÓRI Í KLAKSVÍKAR KOMMUNU

Hvussu minnist tú tín fyrsta skúladag?
Tað sum eg minnist best er nýggja troyggjan, sum varð bundin mær til dagin. Hon var grøn við svørtum fótasporum. Helst høvdu tit flent ella hildi tað verið ein fitt mynd, um tit høvdu sæð hana í dag, men eg var stoltur av henni.
Annars var eg ordiliga spentur, og eg gleddi meg at finna út av, hvussu skúlastovan fór at siggja út, og hvar í stovuni eg skuldi sita.

Hvørja lærugrein dámdi tær best?
Mær dámdi best rokning og eins og flestu dreingir, dámdi mær ordiliga væl fimleik. Pápi mín var grannskoðari, so tað var kanska eisini orsökkin til, at mær dámdi rokning so væl, og fimleik var bara kul.

Hvat tímdi tú ikki so væl?
Tað má hava verið føroysk rættstaving.
Tey fyrstu árin fann eg hvørki høvd ella hala í, hvussu føroyskt skuldi stavast, men tað var gott at sita við liðina á Sjørði Ravnsfjall. Hann hevði stýr á hasum, so eg fekk góða hjálp – ikki tær at siga, so hugdi eg onkutíð yvir á pappírið hjá honum.
Annars høvdu vit ein sera góðan lærara í føroyskum, og tað gjørdi, at eg kom á lagið, sum tíðin gekk.

Er nakar lærari, sum tú minnist serliga væl?
Tað eru sjálvandi fleiri lærarar, ið hava havt stóran týdning í mínum fólaskúlagongd, og tí er torført at taka nakran burturúr.
Men vit høvdu triggjar lærarar so at siga øll fyra árin. Marianna Poulsen var okkara flokslærari øll árin, og vit føldu, hvussu góð hon var við okkum, og hvussu nærløgd hon var, sum lærari. Harumframt høvdu vit Carsten Andersen í donskum og Jóhan Hendriksen í rokning øll árin, og teir báðir vóru eisini sera dugnaligir, og tað gjørdi, at vit høvdu stóra virðing fyri teimum, og vit fingi stabilitet í flokkinum.
Harafturat høvdu vit Hanus Bærentsen seinasta árið í skúlanum. Hann var ein eldsál og brendi fyri at broyta skúlagongdina hjá 10. flokki. Tað var eitt øðrvísi og spennandi ár, sum eg haldi vit øll dámdu sera væl. Tá bleiv faktiskt kul at ganga í 10. flokki.

Enn í dag, er tilboðið til næmingarnar í 10. flokki merkt av teimum hugskotum, ið millum annað Hanus grundlegði, tá ið eg fór í 10 flokk - tað sigur ikki so lítið um hansara dugnaskap.

JOHN JOHANNESSEN
TÍÐINDAMAÐUR Í KRINGVARPI FØROYA

Hvussu minnist tú tín fyrsta skúladag?
Satt at siga, so minnist eg ikki so væl fyrsta skúladag. Haldi meg tó minnst, at omma kom við mær í skúla hendan dagin. Tó minnist eg væl, at vit hetta árið vóru níggju næmingar, ið byrjaðu í fyrsta flokki í skúlanum á Leiti í Suðuroynni. So nógvir næmingar høvdu næmingar vóru ongantíð áður byrjaðir í sama flokki í hesum lítla skúlanum.

Hvørja lærugrein dámdi tær best?
Mær hevur altíð dámt best tær samfelagsligu og tær málsligu lærugreinarnar. Best dámdi mær, tá farið var eitt sindur út um vanligu terpanina, og lærarar í staðin góvu sær stundir at fáa orðaskifti í lag um ymisk samfelagsviðurskipti ella um tekstin ella tekstaslagið, ið varð lisið.
Tey fyrstu skúlaárin vóru, sum nevnt, í einum lítlum skúla. Hetta gjørdi, at undirvíst varð fyri ymiskum flokkum samstundis í somu stovu. Tað kundu vera fyrimunir við hesum, tí tað gjørdi, at tú hevði møguleika at fylgja við á hægri floksstigi, um hugurin og evnini vóru til tess. Eisini var tað hugaligt og spennandi viðhvørt at skula hjálpa læraranum við frálæruni til teir yngri næmingarnar.
Í framhaldsdeildini – og seinni eisini á miðnámi – gjørdist tað serstakliga spennandi at arbeiða við miðlum. Hetta var nakað, ið eg hevði havt áhuga fyri áðrenn eg yvirhvørur byrjaði í skúla. Og hetta gjørdist jú eisini seinni mítt livibreyð.

Hvat tímdi tú ikki so væl?
Mær tímdi ongantíð einstáttaða frálæru, har tað bert ráddi um at endurgeva beinleiðis úr lærubókunum. At at terpa og at læra uttan at var heldur ikki nakað, ið eg hevði stóran áhuga fyri. Sum heild dámdi mær ikki so væl, tá rammurnar vóru ov smalar og tað ikki varð hugsað óheft av staklutum. Tann breiðari sjónarringurin fangaði meg heilt einfalt betur.

Er nakar lærari, sum tú minnist serliga væl?
Minnist nógvar lærarar og eri teimum flestu sera takksamur fyri tað, teir lögdu niður í okkum. Serliga fegin eri eg um teir lærarar, ið lærdu okkum at skriva væl og rætt, tá vit komu í framhaldsdeildina.
Stuttligt var tó, at júst tann lærarin, ið tók ímóti mær í fyrsta flokki, seinni gjørdist starvsfelagi mín í Løgtinginum. Tað var fyrrverandi lærarin og tingmaðurin, Hergeir Nielsen.

SAMUEL JOHANSEN CHUKWUDI
LESANDI Á GLASI

Hvussu minnist tú tín fyrsta skúladag?
Tað sum eg minnist frá fyrsta skúladegi var, at tað var stuttligt at hitta ein drong, sum eg hevði gingið í barnagarði saman við. Hesin drongurin var fluttur aftur til heimlandið hjá foreldrunum, sum var Serbia, tvey ár frammanundan. Tey vóru so flutt aftur til Føroya, og tað var stuttligt, at hann kom í sama flokk sum eg. Eisini minnist eg, at eg var sera spentur.

Hvørja lærugrein dámdi tær best?
Mær dámdi væl stóðfrøði, men serliga dámdi mær væl føroyskt, tí har vóru so dugnaligir lærarar.

Hvat tímdi tú ikki so væl?
Mær dámdi øll fak.

Er nakar lærari, sum tú minnist serliga væl? T
að eru fleiri lærarar eg minnsit væl, serliga Jens Petur Gaard sum hevði so nógv at fortelja. So var tað Katrin Dahl, sum eg skilti so væl, tí hon dugdi so væl at læra okkum stóðfrøði. So eru tað Eyðna Magnussen og Miriam Nolsøe Johannesen, sum vóru mínir flokslærarar tey fyrstu árin, og sum lærdu meg serliga væl føroyskt.

